

till böter från och med tio till och med hundra kronor och för öfverträdande af de ordningsföreskrifter, som kunna komma att af Kungl. Maj:t meddelas, böter från och med fem till och med femtio kronor, att husbonde skall ansvara för sådan förbrytelse, som med hans vetskap begås af hans hustru, husfolk eller i hans tjänst anställd person, att böterna skola lika fördelas emellan kronan och åklagaren, samt att de skola förvandlas enligt allmän strafflag.

Stockholm den 26 januari 1909.

W. Lundin.

N:o 168.

Af herrar **Hellgren** och **Kvarnzelius**, om årligt understöd åt vaktmästaren *F. L. Forsbergs änka*.

År 1905 afled vaktmästaren vid Sundsvalls högre allmänna läroverk *F. L. Forsberg*, efterlämnande änka och fem barn i jämförelsevis ringa ekonomiska omständigheter. Barnen voro alla myndiga, men därför icke utan behof af hjälp från hemmet. I synnerhet var detta förhållandet med en son, hvilken från sitt sjunde år varit krympling. Som vaktmästarne vid de allmänna läroverken den tiden åtminstone icke vore att betrakta som statens tjänstemän i egentlig mening, emedan de icke aflönades af statens medel, så kunde änkan icke med lagstadgad rätt erhålla någon pension. Hon har därför i sina ekonomiska bekymmer vändt sig till Kungl. Maj:t med underdånig ansökan, att Kungl. Maj:t i nådig proposition till Riksdagen ville begära en för henne lämplig pension.

Denna ansökan blef af Kungl. Maj:t remitterad till statskontoret för utlåtandes afgifvande. Statskontoret afstyrkte den på grund af

vaktmästarnes vid de allmänna läroverken ofvannämnda ställning, såsom icke varande att betrakta såsom statens tjänstemän eller aflönade af staten. Änkan Karolina Forsberg har sedan tvenne gånger hos Kungl. Maj:t förnyat sin underdåniga ansökan men med samma nedslående resultat.

Det är att märka att till ansökningen voro bilagda intyg från läroverkets rektor och som jag vill minnas äfven af förutvarande rektorer samt läroverkets inspektor, hvilka alla i de mest berömmade ordalag vitsordade Forsberg för det nit, den påpasslighet och trohet, han städse ådagalagt i sin tjänst, hvadan de ock på det lifligaste tillstyrkte bifall till änkans ansökning. Äfven stadens kyrkoherde kontraktsposten I. O. Boström vitsordade det sätt, på hvilket vaktmästare Forsberg skött sin tjänst. Intyg i samma riktning följde ock från andra personer inom samhället. Särskildt framhölls det nit, den omtanke och energi, som makarne Forsberg ådagalade för att rädda det nya läroverkshuset vid den stora eldsvåda, som år 1888 ödelade hela Sundsvalls stad. Utan vaktmästare Forsbergs och hans makas rådgighet och påpasslighet hade måhända äfven läroverkets hus nedbrunnit. Huru stor förlust detta vid det tillfället varit, framgår bäst däraf, att det var det enda hus, som blef räddadt inom den egentliga staden. I detta hus fick sedan posten och telegrafan samt bankerna flytta in.

Läroverksöfverstyrelsen, till hvilken här omhandlade ansökan äfvenledes af Kungl. Maj:t remitterats för utlåtandes afgifvande, hade ock de två första gångerna tillstyrkt ansökan om pension, men då Kungl. Maj:ts beslut båda gångerna gingo i motsatt riktning, tillstyrkte öfverstyrelsen tredje gången på grund af vaktmästare Forsbergs nära trettioåriga så väl vitsordade tjänstgöring samt på grund af handlingarne bifogade läkareintyg om änkan Forsbergs sjuklighet och hennes saknad af tillräckliga försörjningsmedel, att en gratifikation af allmänna medel borde henne beviljas. Styrelsen föreslog gratifikationens storlek till 500 kronor. Det må ock nämnas, att vaktmästare F. L. Forsberg för trohet och nit i sin tjänst blifvit hedrad med kungl. patriotiska sällskapets guldmedalj.

Nu står änkan nära sextio år gammal och på grund af sjukdom med ytterligt nedsatt arbetsförmåga utan annan utsigt till existensmedel under sin återstående lefnad än att anlita kommunens fattigvård, ty intet af barnen är i sådana ekonomiska omständigheter, att hon därifrån kan påräkna någon hjälp. Men att efter ett så långt, sträfsamt och pliktroget lif nödgas vädja till fattigvårdens hjälp, det måste kännas mer än tungt.

Ehuru icke vaktmästare F. L. Forsbergs långa och trogna tjänst såsom vaktmästare vid Sundsvalls högre allmänna läroverk, efter hvad som förut relaterats, *formellt* sedt, är att betrakta såsom en stats-tjänst, så anse vi dock att *praktiskt* sedt har herr Forsberg med sin långa och trogna tjänst tjänat staten och våga vi därför föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att tilldela änkan efter aflidne vaktmästaren F. L. Forsberg, Karolina Forsberg i Sundsvall, ett årligt understöd af 300 kronor från och med år 1910 samt att Riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att af tillgängliga medel till Karolina Forsberg utbetala, ett lika stort belopp för 1909.

Stockholm den 26 januari 1909.

J. Hellgren.

S. H. Kvarnzelius.